

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den 1. und 2. Tag des Laubhüttenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1893

סוי לש מירומזמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219)

מוזורים של יום.

Am Sonntag sagt man:

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

Dann rief man oben im Morgengebet.

Am Montag:

היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

סח שיר מזמור לבני-קרח: גדול יי ומהלל מאד. בעיר אלהינו הר-קדש יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירפתי צפון. קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למשגב: כי הנה המלכים נועדו. עברו יחדו: המה ראו בן תמהו. נבהלו נחפזו: רעה אחזתם שם. חיל ביולדה: ברוח קדים תשבר אגוזת תרשיש: באשר שמענו. בן ראינו בעיר-יי צבאות בעיר אלהינו. אלהים יבנה עד-עולם סלה: דמינו אלהים חסדך. בקרב היכלך: בשמך אלהים בן תהלתך על-קצוני ארץ. צדק מלאה ימינך: ישמח ו הר ציון תגלנה בנות יהודה. למען משפטיך: סבו ציון והקיפוה. ספרו מגדליה: שיתו לבכם ו קחילה פסגו ארמנותיה. למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד. הוא ינהגנו על מות:

Am Dienstag:

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

סב מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל. בקרב אלהים ישפט: עד-מתו תשפטו עול. ופגי רשעים תשא סלה: שפטו-דל ויתום. עני ורש הצדיקו: פלטו-דל ואביון. מיד רשעים הצילו: לא ידעו וקא יבינו בחשכה יתהלכו. יפוטו כל-מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם. ובגיו עליון כלכם: אבן באדם תמותו ויבאחד השרים תפולו: קומה אלהים שפטה הארץ. כי-אתה תנחל בכל הגוים.

Am Mittwoch:

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

צד אל נקמות יי. אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ. השב גמול על גאים: עד מתי רשעים יי. עד מתי רשעים יעלוזו: יפיעו ידברו עתק. ותאמר כל-פועלי און: עמך יי ידבאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרוגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יהוה. ולא יבין אלהי יעקב: בינו בוערים בעם. ובסילים מתי תשכילו: הנטע און הלא ישמע. אם-יצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא יוכית. המלמד אדם דעת: יי ידע מחשבות אדם. פי המה הכל: אשרי הנבדך אשר תיסקרנו יהוה. ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע. עד יכרה לרשע

מזמורים של יום

שָׁחַת: כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יי עֲמוֹ וְנִחַקְתּוּ גֵא יַעֲזוּב: כִּי עַד צֶדֶק יִשׁוּב מִשְׁפָּט
וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב: מִי־יִקּוּם לִי עִם־מְרַעִים, מִי־יִתְיַצֵּב לִי עִם־פּוֹעֲלֵי אָוֶן:
לִי־לִי יי עֲזָרְתָה לִי, כִּמְעַט שָׁכְנָה דוֹמָה בְּפִשִׁי: אִם אֲמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי, חֲסִדְךָ יי
יִסְעָדֵנִי: בְּרַב שׁוֹרְעֵי בְקִרְבִּי, תִּנְחַמְתִּיךָ יִשְׁעֶשְׂעוּ בְּפִשִׁי: הִיחַבְּרָךְ כִּפְסֵא הַוּוֹת,
יֵצֵר עֲמַל עָלַי חוֹק: יִגְדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם גָּקִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יי לִי לְמִשְׁנֵב
וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי: וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם | אֶת־אוֹנֵם וּבִרְעֵתָם יִצְמִיתָם, יִצְמִיתָם יי
אֱלֹהֵינוּ:

לְכוּ בְּרַגְנָה לִי, בְּרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: בְּקִדְמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה, בְּזִמְרוֹת
בְּרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יי, וּמִלְךָ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

Am Donnerstag:

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבַּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
פֹּא לְמַנְצַח עַל־הַגִּתִּית לְאַסָּף: הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲגוּנו, הִרְעִינוּ לְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב, שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תָף, בְּנֹזֵר נְעִים עִם נָבֵל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר, בְּכֶסֶה
לְיוֹם חַגְנוּ: כִּי חַק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת | בִּיהוֹסֵף שָׁמוּ
בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם, שִׁפְתַּי לֹא־יִדְעָתִי אֲשַׁמֵּעַ: הִסִּירוּתִי מִסֶּבֶל שְׁכֻמוֹ,
כִּפְּיוֹ מִדוּד תִּעֲבֹרְנָה: בְּצָרָה קָרָאתָ וְאַחֲלִצְךָ אֶעֱנֶךָ בְּסִתֵּר רָעַם, אֲבַחֲנֶךָ |
עַל־מִי מְרִיבָה סֵלָה: שָׁמַע עֲמִי וְאָעִידָה בְּךָ, יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא
יְהִי בְךָ אֵל זָר, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר: אֲנֹכִי | יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם, הִרְחַב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: וְלֹא שָׁמַע עֲמִי לְקוֹלִי, וַיִּשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי:
וְאֲשַׁלַּחֲהוּ בְּשִׁרְיוֹת לָבַם, יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עֲמִי שָׁמַע לִי, יִשְׂרָאֵל
בְּדַרְכֵי יִהְלְכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּיעַ, וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדַי: מִשְׁנֵאֵי יי
יִכַחֲשׁוּ־לוֹ, וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיִּאֲכִילֵהוּ מִחֶלֶב חֶשֶׁה, וּמִצוּר דָּבֵשׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ:

Am Freitag:

הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבַּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
צִי יי מִלְךָ גְּאוֹת לְבָשׁ: לְבָשׁ יי עוֹז הַתְּאֹזֵר אֶת־תַּבּוֹן תַּבַּל בַּל־תִּמּוֹשׁ:
גִּבּוֹן כִּסְאֶךָ מֵאֵז מַעוֹלָם אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יי, נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת דְּכָכִים: מִקְלוֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפְּרִי־יָם אֲדִיר בְּפָרוֹם יי: עֲדוּתֶיךָ
נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נְאוּה־קֹדֶשׁ יי לְאֶרֶץ יָמִים:

Am Sabbath:

הַיּוֹם יוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

Dann oben im Morgengebete. Sumer Seder Lיום השבת.